

Konklusion

Artikel 48, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 631/2004 af 31. marts 2004, pålægger den kompetente institution i den medlemsstat, hvor denne arbejdstager, der er statsborger i en anden medlemsstat, senest har haft bopæl — ved beregning af alderspension for denne arbejdstager, som på tidspunktet for ansøgningen om pensionsudbetaling har bopæl i et tredjeland — at tage hensyn til de perioder, hvor arbejdstageren har arbejdet i en anden medlemsstat, på samme betingelser, som om arbejdstageren fortsat havde bopæl på Det Europæiske Fællesskabs område.

(¹) EUT C 281 af 18.11.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. april 2008 — Dirk Ruffert som kurator for konkursboet efter Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG mod Land Niedersachsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Celle — Tyskland)

(Sag C-346/06) (¹)

(Artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — direktiv 96/71/EF — udstationering af arbejdstagere som led i levering af tjenesteydelser — fremgangsmåder med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter — social beskyttelse af arbejdstagerne)

(2008/C 128/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Celle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dirk Ruffert som kurator for konkursboet efter Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Land Niedersachsen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Celle — fortolkning af EF-traktatens artikel 49 — national lovgivning, der pålægger virksomheder, som deltager i en procedure for udbud af kontrakter for byggeleverancer, at forpligte sig til at overholde og til at drage omsorg for, at deres underentreprenører overholder bestemmelserne om mindsteløn i den kollektive overenskomst, der gælder på leveringsstedet

Konklusion

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, sammenholdt med artikel 49 EF, er i en situation som den i hovedsagen foreliggende til hinder for, at en myndighed i en medlemsstat vedtager en lovgivningsmæssig foranstaltning, hvorved det pålægges den ordregivende myndighed kun at give kontrakter for byggeleverancer til virksomheder, som ved tilbudsgivningen skriftligt har forpligtet sig til ved udførelsen af leveringerne mindst at betale deres ansatte den på leveringsstedet overenskomstmæssigt fastsatte løn.

(¹) EUT C 294 af 2.12.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. april 2008 — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH mod Fernwärme Wien GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vergabekontrollsenat des Landes Wien, Østrig)

(Sag C-393/06) (¹)

(Offentlige kontrakter — direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF — ordregiver, som udøver en virksomhed, der til dels er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2004/17/EF og til dels af anvendelsesområdet for direktiv 2004/18/EF — offentligretligt organ — ordregivende myndighed)

(2008/C 128/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Sagsøgt: Fernwärme Wien GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Vergabekontrolsenat des Landes Wien (Østrig) — fortolkning af artikel 2, stk. 1, og artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L 134, s. 1) og fortolkning af artikel 1, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — tildeling af varmeinstallationer — den ordregivende myndighed er en virksomhed, der kontrolleres af Stadt Wien, og som leverer offentlige tjenesteydelser (fjernvarme) — offentligretligt organ? — stillingtagen til konkurrencevilkåret — anvendelse af fællesskabsrettens regler om fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige kontrakter, også på aktiviteter, der udøves på konkurrencevilkår (her klimaanlæg) — om afsmitning — ingen krydsfinansiering

Konklusion

- 1) En ordregiver i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, er udelukkende forpligtet til at anvende den procedure, der er fastsat i dette direktiv, ved indgåelse af kontrakter i forhold til virksomhed, som dette organ udøver inden for sektorer, der er omfattet af nævnte direktivs artikel 3-7.
- 2) Et organ som Fernwärme Wien GmbH skal betragtes som et offentligretligt organ i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 2, stk. 1, litra a), andet afsnit, i direktiv 2004/17 og i artikel 1, stk. 9, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter.
- 3) De kontrakter, der indgås af et organ, der udgør et offentligretligt organ i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktiv 2004/17 og direktiv 2004/18, der har forbindelse til virksomhed, som dette organ udøver inden for en eller flere af de sektorer, der er anført i artikel 3-7 i direktiv 2004/17, skal omfattes af de i dette direktiv fastsatte fremgangsmåder. Derimod er alle de øvrige kontrakter, der indgås af dette organ i forhold til udøvelse af anden virksomhed, omfattet af de i direktiv 2004/18 fastsatte fremgangsmåder. Begge disse to direktiver finder anvendelse uden sondring mellem den virksomhed, som nævnte organ udøver med henblik på at varetage opgaver af almen interesse, og den virksomhed, som det udøver på konkurrencevilkår, selv når der foreligger et regnskab, der har til formål at foretage en sektoropdeling af dette organs virksomhed med henblik på at undgå krydsfinansiering mellem disse sektorer.

(¹) EUT C 310 af 16.12.2006.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 10. april 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-398/06) (¹)

(Traktatbrud — opholdsret for inaktive og pensionerede statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater og i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — nationale bestemmelser og administrativ praksis med krav om tilstrækkelige personlige midler for et ophold på mindst et år i værtsmedlemsstaten)

(2008/C 128/15)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande og R. Troosters, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved H.G. Sevenster og D.J.M. de Grave, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved E. O'Neill, som befuldmægtiget, og barrister J. Stratford)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af fællesskabsretlige regler vedrørende unionsborgeres opholdsret — nationale bestemmelser og administrativ praksis med krav om tilstrækkelige personlige midler for at opnåelse af opholdstilladelse med hensyn til ikke erhvervsaktive og pensionerede personer

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer, Rådets direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret og Rådets direktiv 90/365/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet, idet det har opretholdt nationale bestemmelser, hvorefter inaktive og pensionerede statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater og i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde for at opnå en opholdstilladelse skal bevise, at de varigt råder over midler.
- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 294 af 2.12.2006.